

Y36PJC Programování v jazyce C/C++

Funkce, makra, preprocesor

Ladislav Vagner

Dnešní přednáška

- Funkce v C/C++:
 - předávání parametrů,
 - výstupní parametry,
 - přetěžování funkcí,
 - inline funkce.
- Makra.
- Preprocesor.

Minulá přednáška

- Příkazy v C/C++.
- Řídící konstrukce.
- Vstup a výstup:
 - C,
 - C++,
 - soubory,
 - textové a binární soubory.

Funkce

- Realizace dílčího uceleného algoritmu.
- Rozdělení velkého problému na menší celky.
- Přehlednost programu.
- Zamezení opakujícího se kódu.
- Program v C:
 - tvořen funkcemi,
 - funkce se navzájem mohou volat,
 - funkci `main` (`WinMain`) je předáno řízení při spuštění.
- Program v C++:
 - obdoba C, menší význam funkcí, větší význam tříd a metod,
 - zápis metod je podobný zápisu funkcí.

Funkce

Deklarace funkce:

```
<typ> name ( <parametry> );
```

- Deklarace informuje překladač, že funkce existuje, jak se jmenuje, jaké má parametry a jaký je typ návratové hodnoty.
- Deklarace se používá pro funkce, které jsou implementované "mimo" náš program - např. knihovní funkce, funkce OS, jiný modul programu.
- Deklarace funkcí se většinou umísťují do hlavičkových souborů.

Funkce

Definice funkce:

```
<typ> name ( <parametry> ) { <tělo> }
```

- Definice funkce je deklarace, která navíc nese vlastní implementaci.
- Definice se zpravidla neumisťují do hlavičkových souborů (patří do .c či .cpp souborů).
- Deklarací téže funkce může v daném programu existovat více, definice právě jedna.
- Definice funkcí nelze vnořovat do sebe (funkce nemůže být definována uvnitř jiné funkce).

Funkce

Parametry funkcí, návratový typ:

- Seznam `<typ>` `<identifikátor>`, oddělený čárkou.
- Funkce bez parametrů – prázdný seznam nebo (lépe) uvést klíčové slovo `void`.
- Parametry stejného typu – musí se rozepsat.
- Návratový typ – `void` znamená proceduru.
- Vracená hodnota – výraz za `return`.
- Pokud funkce nevrací `void`, musí obsahovat `return` a vrátet výraz správného typu.

Funkce

Příklad:

```
unsigned int gcd ( unsigned int a, unsigned int b )
{
    while ( a != b )
        if ( a > b )
            a -= b;
        else
            b -= a;
    return ( a );
}
```

```
unsigned int scm ( unsigned int a, unsigned int b )
{
    return ( a * b / gcd ( a, b ) );
}
```


Výstupní parametry funkcí

Předávání parametrů:

- Parametry jsou předávány hodnotou.
- Volající tedy má vlastní kopii, která se po jeho ukončení odstraní.
- Takto lze předávat pouze vstupní parametry.
- Výstupní a vstupně/výstupní parametry – předávat pomocí ukazatelů nebo referencí (pouze C++).
- Vstupní parametry předávány ukazatelem či referencí – označit **const**.
- Má smysl předávat vstupní parametry jinak než hodnotou?

Výstupní parametry funkcí

Příklad (C i C++):

```
void timeToHMS ( int t, int H, int M, int S ) // !!
{
    H = t / 3600;
    M = ( t / 60 ) % 60;
    S = t % 60;
}

int main ( int argc, char * argv[] )
{
    int t, h, m, s;
    cin >> t;
    timeToHMS ( t, h, m, s );
    cout << h << ":" << m << ":" << s << endl;
    return ( 0 );
}
```

Výstupní parametry funkcí

Příklad (C i C++):

```
void timeToHMS ( int t, int * H, int * M, int * S )
{
    *H = t / 3600;
    *M = ( t / 60 ) % 60;
    *S = t % 60;
}

int main ( int argc, char * argv[] )
{
    int t, h, m, s;
    cin >> t;
    timeToHMS ( t, &h, &m, &s );
    cout << h << ":" << m << ":" << s << endl;
    return ( 0 );
}
```

Výstupní parametry funkcí

Příklad (pouze C++):

```
void timeToHMS ( int t, int & H, int & M, int & S )
{
    H = t / 3600;
    M = ( t / 60 ) % 60;
    S = t % 60;
}

int main ( int argc, char * argv[] )
{
    int t, h, m, s;
    cin >> t;
    timeToHMS ( t, h, m, s );
    cout << h << ":" << m << ":" << s <<endl;
    return ( 0 );
}
```

Přetížené funkce

Přetěžování funkcí (jen C++):

- Dvě (více) funkcí může být stejného jména.
- Musí být ale odlišitelné počtem či typem parametrů.
- Nelze přetěžovat na základě návratové hodnoty.
- Pravidla pro párování typů parametrů:
 - přesná shoda,
 - roztažení,
 - standardní konverze,
 - uživatelská konverze.
- Přetěžování může být zrádné.

Přetížené funkce

Příklad přetížené funkce:

```
int abs ( int x )  
{ return ( x >= 0 ? x : -x ); }
```

```
double abs ( double x )  
{ return ( x >= 0 ? x : -x ); }
```

```
cout << abs ( -10 ) << " " << abs ( -10.5 );
```

Přetížené funkce

Pravidla pro párování typů parametrů:

- Přesná shoda.
- Roztažení (promotion) – nedochází ke ztrátě rozsahu ani přesnosti:
 - `char` `-> int`
 - `short` `-> int`
 - `float` `-> double`
- Standardní konverze – může dojít ke ztrátě přesnosti nebo rozsahu:
 - `int` `-> float`
 - `float` `-> int`
 - `int` `-> double`
 - `double` `-> int`
 - ...
- Uživatelská konverze – konstruktorem uživ. konverze.

Pravidla pro párování parametrů primitivních typů:

[illegible]

Přetížené funkce

```
void foo ( int a, double b );  
void foo ( double a, int b );
```

```
foo ( 1,2 );           // chyba  
foo ( 2.0, 3.0 );     // chyba  
foo ( 'a', 5 );       // chyba
```

```
void bar ( float a );  
void bar ( long double b );
```

```
bar ( 10 );            // chyba  
bar ( 12.0 );          // chyba  
bar ( 12.0f );         // ok, bar ( float )
```

Implicitní parametry funkce

- V deklaraci funkce lze nastavit výchozí hodnoty parametrů.
- Výchozí hodnoty se použijí, pokud je funkce volaná s méně skutečnými parametry.
- Implicitní parametry lze nastavovat pouze zprava.
- Výběr volané funkce – pravidla pro přetěžování + implicitní parametry.

```
void foo ( int a, int b = 3 );  
foo ( 1 );      // 1, 3  
foo ( 2, 4 );   // 2, 4
```

Implicitní parametry funkce

```
void foo ( double a, int b = 10 );  
void foo ( long int a );
```

```
foo ( 12 );    // chyba - nejednoznacne  
foo ( 'z' );   // chyba - nejednoznacne  
foo ( 15.3 );  // foo ( double, int )  
foo ( 3.0f );  // foo ( double, int )
```

Inline funkce

- Volání funkce představuje nenulovou režii (příprava záznamů na zásobníku, ukládání registrů CPU, zneplatnění cache, rozpracovaných instrukcí, ...).
- Citelné zejména u krátkých a často volaných funkcí.
- Optimalizace – rozpis instrukcí funkce v místě použití.
- Klíčové slovo `inline`.
- Inline funkce nesmí být rekurzivní.
- Inline funkce se zpravidla umisťují do hlavičkových souborů.

```
inline int max2 ( int a, int b )  
{  
    return a > b ? a : b;  
}
```

Funkce `main`

- Vstupní bod programu (předáno řízení po spuštění).
- Návratová hodnota - signalizace úspěchu programu:
 - 0 ok,
 - 1, 2, 3, ... rozlišení příčiny neúspěchu.
- Vstupní parametry:
 - `argc` počet parametrů na příkazové řádce+1,
 - `argv` pole parametrů z příkazové řádky
 - `argv[0]` jméno spuštěného programu
 - `argv[1]` první parametr,
 - ...
 - `argv[argc-1]` poslední parametr.

Preprocesor

- První část kompilátoru C/C++.
- Zajišťuje vkládání hlavičkových souborů, podmíněný překlad a makra.
- Programovatelný – příkazy preprocesoru jsou uvozeny znakem #.

Preprocesor

`#include:`

- Vloží na aktuální místo zdrojového souboru obsah jiného souboru.
- Lze použít i vnořeně.
- Tvar buď `#include <filename>` (ze systémového adresáře) nebo `#include "filename"` (z aktuálního adresáře).
- Typické použití – vkládání hlavičkových souborů.

Příklady:

```
#include <iostream>
```

```
#include "parser/mylexan.h"
```

Preprocesor

#define - zavedení substituce:

```
#define MAX_SIZE 200
```

- Identifikátor **MAX_SIZE** bude ve všech výskytech v programu nahrazen číslem 200.
- Zavede de-facto konstantu.
- Za **#define** není středník.
- Substituce lze skládat, ale ne v kruhu:

```
#define PI 3.1415926535
```

```
#define PI_HALF (PI / 2.0)
```


Preprocesor

#define - zavedení makra:

#define SQR(X) ((X) * (X))

- Zavede makro, které se rozvine na druhou mocninu zadaného výrazu.
- X je parametrem makra.
- V zápisu **SQR(X)** nesmí být mezery.
- Za **#define** opět není středník.

Příklad:

a = SQR(20) ; // a = ((20) * (20))

b = SQR(a - 20) ; // b = ((a-20) * (a-20))

Preprocesor

Makra jsou zrádná:

```
#define MAX          100 ;    // pozor, zde je ;  
#define SQR1 (X)     X*X  
#define SQR2 (X)     (X) * (X)  
#define SQR3 (X)     ( (X) * (X) )  
#define MAX2 (X,Y)   ( (X) > (Y) ? (X) : (Y) )
```

```
a = MAX + 200;          // a = 100, syntaxe OK  
b = SQR1 (10+10) ;     // b = 120 ne 400  
c = ~ SQR2 (10) ;      // c = -110 ne -101  
d = ~ SQR3 (10+10) ;   // ok, d = -401  
i = 10;  
m = MAX2 (i++,5) ;     // m = 11, i = 12
```

Preprocesor

Makra vs. inline funkce:

- Poskytují podobnou funkcionalitu:
 - opakující se kód je psán pouze 1x,
 - odpadá režie volání funkce.
- Makra jsou v C i v C++, inline funkce pouze v C++.
- Makra vyžadují opatrnost při psaní a používání.
- Pokud to lze, je lepší použít inline funkci.

Preprocesor

Konstanty zavedené pomocí `const` a `#define`:

- Poskytují podobnou funkcionalitu.
- `#define` je v C i v C++, `const` pouze v C++.
- Debugger zná konstanty zavedené `const`, ale nezná konstanty nahrazené preprocesorem.
- Konstanty zavedené `#define` nerespektují jmenné prostory a pravidla zastiňování.
- `#define` je lepší použít, pokud píšeme rozhraní dynamicky linkované knihovny:
 - nešikovné řešení s `const` zavádí zbytečné reloky,
 - u dynamicky linkovaných knihoven není předem jasné, kde všude budou použity (zda vždy pouze v C++).

Preprocesor

Podmíněný překlad:

- Blok zdrojového kódu může být začleněn / nezačleněn do překladu.
- Lze použít např. pro odstranění ladicích částí kódu při finálním překladu.

Příklad:

```
#define LINUX
```

```
...
```

```
#ifdef LINUX
```

```
    sleep ( 1 );
```

```
#else
```

```
    Sleep ( 1000 );
```

```
#endif
```

Dotazy...

Děkuji za pozornost.